

Dr. I. Đ. Višošević, rektor grkt.
sjem.
Zagreb g. g.

«Руски Новини» виходаа кажди ти-
день. — Предпилата на рок 60 Дин.
Адреса: «Руски Новини» Р. Крстур.

ЗА РУСИНОХ У ЈУГОСЛАВИЈІ

Видава: Руске Пар. Просв. Друштво
Редактор: Мих. ФИРАК.

Найважнєйши висти.

У ЕСПАНИЈІ

народне војско далей побидоносно напредује, и јуж лем дас 50 км. од стредоземнога моря. Большевици одступају без борби. Цалком страцели надио, же године надвладаца.

БОЛГАРСКИ ВИБОРИ

одбили ше прећелей недзелј. — Два трецини достала влада, а једну трецину опозиција. По новим закону шицки посланици, котри ше вијавају проци влади такој траца својој посланикје право (мандат). Таки шор үводзи у Болгарскеј цар Борис.

ОСУДЗЕНИ БОЛЬШЕВ. ПРЕДЊАЦИ

Од двацеј двох большевицких предњакох, цо их Сталін поставел пред суд, осудзел 19 на шмериц, а трох на већерочну робило. На шмериц осудзени и Бухарин, главни ширител большевицких идејох, Ријек бувши президент большевицкеј републики и Ягода, бувши шеф «Чеки», котри веліх дал позабивац, кед бул на влади.

100.000 КИТАЙЦОХ

погинуло дотерај у војни з Японску. Силни то жерти а задармо, кед у Китају нет добреј државней организациј. Японске војско далей напредује.

КРИЗА ФРАНЦУЗКЕЙ ВЛАДИ.

Баш у часу, кед Гитлер послал својо војско до Аустрији спадла у Француузкай влада на чоле зос Шотаном а з огледу на опасносц од Немцих дуж мало ше, же тераз бужде влада зложена од шицких странкох, але то ше не зисцело. На владу пришол заш социјалист Жид Блум, а подпомагајо го лем социјалистични странки. Тота незложносц у Француузкай барз добре приходзи Гитлеру, да може виводзиц свой план.

НЕ ДАЙ БОЖЕ ТАКУ ШМЕРЦ!

Еспанец Фернандо Еспинар бул большевик и шеф војсковој гарешту у варошу Алмерији, у котрим владајо ище большевици. Вон бул велька безбожник и зос власну руку заштрелев велько свијеникох, цо були у його гарешту заварти. Але тот большевик бул велька пияница и од алкоголу ше чежко похорел. Кед јуж видзел, же мушки умрец замодлел жену, да му приведзе свијеника, бо вон ше сце висповедац. Жена ходзела по цалим варошу але свијеника не могла најти, бо шицки були поштреляни. И нещешліви большеви и умар у страшних мукама без споведзи.

ГИТЛЕРОВСКИ ПЛЕБИСЦИТ

бужде у Аустрији 10. априла. Гласац ше мај за тим, чиј народ австриски пристава на то, цо Гитлер поробел же зијцел австриску шлебоду. Гитлеровија мајо шицку власц у Аустрији та нет сумњи, же плебисцит будзе таји, якоје вони сце.

Кончина Австроји.

По шветовеј войни од велькай австроји остало лем малка република зос 6 милиони жителькох самих Немцих. У тих австројских немецких крайох превладујо гори Алпи (ровней жеми за земљедјство барз мало). Зато вони мали високо развију индустрију особено у варошу Бечу, котри сам ма трецину жительства новоене Австроји и пред шветову војну својој фабричии виробију предавали другим крајом австројскеј Монархији та им ше добре ведло. Немецки австр. крај жили од славянских крайох.

Же така новоена Австроји без других славянских крајох неспособна за самостойни живот то було шицким ясно, але злужиц јој зос Немецку побидни држави Антанти не сцели, то би значело Немецку повекшац, замоњи и помогнүц ей, да ше цо скорей вимеси за преграну војну. Тото не сцела и јак допуштиц перша Француузка и зато вона слабу новоену Австроји више подперала и подпомагала зос пожичкама лем да вона остане самостойна.

И сами Австројици, то јест австројски Немци, не барз сцели жертвованџи сојо стару шлебоду и подложиц ше команди Берлина. Но гоч то једен немецки народ ипак у народним карактеру австројицих и Немцих ест велько разлики. Бали ше австројици и того, же у Немецкай превладујо лутеране (два трецини лутеранох и једна трецина католикох) а у Австроји сами католици и цали државни живот у новоене Австроји бул провадзени у христијанским аућу. Вельки заслуги у тим погледу положели пок. канцелар Сайпел и Долфус и остатнї Др. Шушник. Але, кед у Немецкай завладај Гитлер, котри вжал себе за задачу зединиц шицки немецки жеми до једнай држави и дзвигнуц Немецку мој, почал вон прейг својих присташох у Австроји ширител незадовољство и притравиц драгу зединење Австроји зос його немецку државу.

Агитација австројских гитлеровиц за »аншлус« соединене Австроји зос Гитлерову Немецку постала у остатнїх дњох таја силна и безоглядна, же канцелар Шушник бул присилован, да на 13. III. одредзи у Австроји »плебисцит« — обиџенародне гласање о тим, чиј австројици сце да мајо самостойну, шмебодну и на христијанских законах ушорену Австроји, чи ше сце зединиц з Гитлерову Немецку.

Гитлеровици ше того гласања барз злекли, бо знали, же ше велька векшина австр. Немцих вијави за цлебодну Австроји и проци »аншлусу« таја поволали на помоџ самога Гитлера, да плебисцит препречи.

Штвартој 10. марта послал Гитлер

президенту австр. републики Микласови вимогу — ултиматум, же ше гласање мушни одложиц, канцелар Шушник пай тајкай задекује, а нова влада мушни буџ така, яку вон, Гитлер, зосе (баяко јесе гитлеровска). Кед ше тоги вимоги до трох години не сполија, немецке војско такој војду до Австроји. Преј тогу сију, да ше не ирекива крев канцелар Шушник задековал, тајкай за пим одступац и президент Миклас, а владу вжал до рукох гитлеровски министер Сајс Икварт, котри привитал немецке војско и преглашил, же Австроји постала гитлеровска (националсоцијалистична). По наредзену Гитлеру в соботу преглашили закон, же ше Австроји зединио з Немецку. В пондзелок 14. марта пришој до Бечу Гитлер и бул од својих присташох привитан.

Так пренадаја самостойна австројска држава. Тот Гитлеров кројачиј да бул направени пред пејц роками виволаја би војну, але тераз Француузка барз ослабена, нема анј здалеки тога винду на други држави, по мала скорей а по је главне скорей Италија тијж браћела Австроји, а тераз є з Гитлером у догварки и трима ше так, јак да ше е тога за цалу Европу барз важна подја и не тиче.

Француузка лем цо достала нову владу и даљини подиј у Европи одвисти од ей кројача. Југославија и Польска пријали тогу пременку зос задовољством.

Житељство Југославије.

По најновијеш статистики наша држава мала дња 31. јануара 15 милиони и 311.000 жителькох. И то:

Дравска бановина (Словенија) милијон и 200.000.

Дринска бановина (Сарајево) милијон и 770.000.

Дунайска (Нови Сад) два милијона и 524.000.

Моравска (Ниш) милијон и 604.000.

Приморска (Сплит, Далмација) 970.000.

Врбаска (Банја Лука) милијон и 175.000.

Савска (Загреб) два милијона и 893.000.

Вардарска (Скопље) милијон и 752.000.

Зетска (Чарна Гора) милијон и 26.000.

Житељство ше повећало од остатиње попису житељства 1931. року вијади, а највећеју Врбаску бановини.

Цена зарну.

Жито —	177-180—
Кукурица —	90- 92—
Овес —	132-138—
Ярец —	137-140—
Мука 0:	272-282—
Мука 2:	252-262—
Отруби —	96-100—

Пастирске Послание

Пресв. Владики Дионизия, о Пресв.
Евхаристиї.

Придзице, поклонъме ше Кральови на
шому Богови!

Придзице, поклонъме ше Христови Кра-
льови нашему Богови!

Придзице, поклонъме ше и спадните на
свою лѣса пред Христом Кральем и
Богом нашим!

З тима нас словаме поволує св. Церква
на початку кожного богослуженя, же би зме
ше модлєли кланяюци ше Христови Кральови
у Пресв. Евхаристиї.

Премили у Христу браца священики!

Премили мојо вирни!

Штерацети дзень по своїм воскресению
вознесол ше наш Спаситель у своїм преобра-
женим целу на небо, дзе тераз шедзи з пра-
вого боку Бога Отца, як то ми визнаваме у
„Символу Вири“. Пред свою горку муку обе-
цал Вон своїм апостолом, же „их не охаби
як широти“ „не лишу вас сиротами!“ Його
божествена любов винашла способ, як би ви-
полніл своїм обещані: **Вон охабел себе само-
го як нашлідство и придал го своей Церкви, же би го вона чувала до Його другого приходу на тот швет.** И так тे-
раз исти божествени Спаситель як прави Бог
и прави чловек з правей Бога Отца, и при-
нас на наших Пристолох у пресвятей Евха-
ристиї

Мале число апостолох — млада Христова Церква — прияла тово цине нашлідство Христа Спасителя, дораз почала випольньовац Його остатню заповедз, котру Вон дал на Тайней Вечери зоз словами: „То робце на мой спо-
мин!“ „Сів творите во мое воспоминаніе“.

Лем цо почали апостоли випольньовац
тот розказ Христов, дораз ше почали коло
них абрац тисячи, котри модлєли, же би и
вони могли буц ученіками нашлідства Христа
Спасителя.

Берце, ёдзце „Пріймите, ядите...“ гуторел
божествени Спаситель над Хлебом евхаристий-
ским на Тайней Вечери. Так тераз робела и
Св. Церква.

И перши християнє брали и ёдли евха-
ристийски хлеб, котри им апостоли дзелели,
и на тот способ поставали ученіками нашлід-
ства.

Яку виру приял наш народ за князя Владимира.

Зос шицкого, цо зме писали о покресце-
ні руского народа могли читателі видзиц, же
ше християнска вира у руским народзе по-
чала шиць у половки дзешатого столітія
(коло 950-го року). Перши ю принесли вояци
зос Скандинавії Варяги, а так повесць службе-
но уведзена християнска вира у Київской
русской державі за князя Владимира Велького.
У тим часу не була церква Христова подзелена
на западну латинську и восточну так звану пра-
вославну, але шицкі християнє од Цариграда и
од Києва до Рима и Лондона визнавали єдину
исту Христову виру, шицкі були у єдносци
зос Римом и признавали, же римски владика
як наслідник апостола Петра ест глава Христо-
вой церкви. Єдносць у вири и єдносць у
церковній організації постояла у цалым хри-
стиянским швеце и зато и Русини не могли
прияц другу виру на приклад так звану пра-
вославну, бо вій теди ані не було. Аж позней-
ше о сто рокі отаргла ше греческа цариград-
ска церква од Рима и преглашала ше за
православну та за собу поцагла гоч не нараз
и не цалком и бліжши себе народи. Тот роз-
кол у церкви зробел цариградски патриярх
Михайло Керуларий року 1054.

Гу тому знаме, же виру Христову ширели
у київской державі не Греки, котри не знали

ства Христа Спасителя. „Вони були тварди у
науки апостолскей, у друженю братским и
ламаню хлеба и у молитвех. (Діо. Ап. 2, 42).
Тима краткими словами описую нам Діяния
Апостолски евхаристийски живот перших хри-
стиянох.

Але гу „Столови Господньому“ не були
поволани лем гевти перши тисячи християнох.
Божествени Спаситель поволал на свою гос-
чину цали швет — людох шицких викох аж
до конца швета. Вон сце, же би шицки були
учашнікам Його нашлідства.

Господар познатей евангелскей госцини
розослал своїх слухох на уліци и крижни
драги не лем варошох, але и валах. Вон им
наказал най шицких поволаю гу Його столу:
богатих и худобных, як и опущених и погор-
дзених, же би ше наполніл його дом, бо
госцина приготовена за шицких. И так ше
стало.

Неодлуга по вознішенню Христовим на
небо евхаристийски Спаситель вошол до Риму,
до главного варошу тедишинього познатого
швета. На тисячи и тисячи з того варошу и
околини приходзели модлѧюци, жеби и вони
могли буц учашнікам при „Столе Господнім“.
Перши вик уступел место другому вику, єдно
чежие преслідоване од другого, уступело
место новому. Безчислени християнє умерали
под найстрашнішими муками бранеци нашлід-
ство Христа Краля. Як страшни морски габи
розвальвал божествени Спаситель у пресв.
Евхаристії железнє римске царство. „Крев
християнох була нашене новых християнох“.
Цо ше веци прелівала крев християнох, то
шо віше баржей повекшовало число учашнікох
при „Столе Господнім“ и бранителюх нашлід-
ства Христа Спасителя.

Од дня, кед божествени Спаситель придал
своїй Церкви Себе у пресв. Евхаристії, прешло
уж 19 вики. Кед руциме з оком по цалим
швеце, можеме з найвекишо радосцу обачиц,
же ше нешка по цалим швеце находза
прави почитатель евхаристийского Спасителя,
учашніци при иого госцини и спивучашніци
(нашлідніки) Його нашлідства.

Яке було мале число и тих перших
християнох о котрих гуторя „Діяния Апо-
столски“, же брали учасць при „ламаню хлеба“.
Нешка можеме з гордосцу повесць, же по
шицких крайох швета, медзи шицкима наро-
дами, жилю мільйони котри евхаристийского
Спасителя визнавают, почитают и возвеличуют,
котри му ше кланяют, и котри ше кармя з

славянскай бешеди, але болгарски священици
зос патриярхату у Охриду, котри віше бул
цесно и щиро звязани зос главу Христовей
церкви у Риму, як цо були и славянски апо-
столи Кирил и Методий. Тоти болгарски
священици, цо пришли на поволанку княза
Владимира були ученіци св. славянских учи-
тельох Кирила и Методия та лем глашали
исту виру, цо глашали и іх святи учитель.

Прэто ніхто не може повесць, же нашо
стари прияли виру, цо ше нешка воля пра-
вославна, бо тей вири и тей церкви теди ані
не було. Тоти православни настали у Царі-
граду аж 1054. року. А нашо стари предки
сто рокі пред тим прияли християнску като-
ліцку виру у восточним обряду. То значи, же
ми уж теди були грекокатоліци и таки
зме остали до нешка, и в Божку помоцу
останеме, док буде руского народа на
швеце.

Тото зме написали зато, бо ше зос тим
меном православни нешка роби права таро-
вина. Даўдни сцу на нім заробиц и удало ше
їм, але велька векшина тих тароўцах зос
душу и з виру барз ше спрavedla, бо не
достали, цо обчековали и цо им ше обецтало
а душу запрепасцели.

А найгорши чловек тот, цо и виру свою,
виру своїх отцох дава на предай. Такому чловеку
ніч не святе, ніч вон не поштуе о ні-
чого ше не бої. Шорови чесни чловек мушки
ше го клоніц и далёко обиходзиц.

Його пресв. Целом и котри пию Його пресв.
Крев з Чаши Спасителя. Нешка нам уж и
тварде камене у прекрасных Божих храмах
гутори и глаши, же евхаристийски Спаситель
надвідал по шицких крайох швета.

Церква Христова, котрой божествени
Спаситель придал свой Тестамент и наказал,
да го вона точно преводзи, віше як найточ-
нейше мерковала на найдрагаше нашлідство
Христа Спасителя и вона през шицкі вики
хранела од розличных неприяльох, котри
приходзели з розличных бокох и у вшеляких
формах. История християнства то ведно и ис-
тория прес. Евхаристиї.

Пресвята Евхаристия була віше и остава
аж до конца швета камень проби за каждого
християнина.

Евхаристийски наш Спасителю!

Цо шицко не пробовали людзе того
швета дзвігнуц прошив Тебе! Тоти котри
живи кед и Ти, приказовали Це як „револу-
ционара“ и „богохульника“ и як такого осу-
дзели Це на шмерц! Модерни Це „учени“
преглашую за „Мудерца зос Назарету“, тре-
ци заш сцу Це преглаши за звичайного,
учителя чесносци без огляду на даяку виру.
Нашили ше и таки „учени“ найнових часох,
котри ше ошмелюю твердзиц, же Ти ані не
живи на тим швеце. А найновии заш слухове
антыхриста сцу висцерац Твойо пресвяте Ме-
но не лем зос шицких кніжкох, але думаю
бидни, же го витаргаю и зос людских шер-
цох! Але нестане и тих шаленіх, а Ти, Гос-
поди, як ши обецтал, останеш медзи людзми
до Твойого другого приходу на тот швет, кед
придзеш судзіц шицким, па и тим, котри ду-
мали, же вежню Твою власц з того швета.
Вони бидни забувяю на слова св. Писма
же, Тебе придана шицка власц на небе и на
жемі... и же ше пред Твоїм святым меном
муши поклоніц кажде колено и небесних
и жемских и поджелских (преисподніх).

А ми Твойо вири почитатель особено
тераз, кед ше у нашей блізкосці по паредзе-
нью Твойого видлівого Намістніка на тим
швеце, ма отримац 34. медзинародны Евхаристийски Конгрес, на Твой запіт: Чи не
пойдзце и ви“ (одомін), гласно и выражне
пред цалим шветом одвитубуме зос предняком
апостолом св. Петром: „Господи, дзе пойдзе-
ме? Ти едини маш слова вичного живота...“
Ми знаме, же „дзе Петро, там и Церква“, а
„дзе Церква там Христос“. Ми слухаме Твой
віховнаго апостола Петра и ведно з
нім як и з його нашлідніками визнаваме и не-
риме: „Же Ти Христос Син Бога живого
(Іван 6, 68, 69,) котри и нешка жиеш медзи
нами у пресв. Евхаристиї. За Т бе стой напи-
сане у кніжкі живота: Ісус Христос віцера,
нешка, а тот и на вики“. (Далей будзе).

В. Юрченко.

Зос соловецкого пекла на шлебоду.

II

При чекистох...

Зашол сом зос царства барох, блата и
дзивих жвирох до краю, дзе людзе жилю.
Страх, цо сом го преживал до пешка од
жвирох, од гладу и опасносци, да ше у тих
соловецких пралесох не страсим, лебо у тих
непремераных барох не задавим — нагло за-
бувам, бо сом тераз уж шицки душевни и
тілесні сили и способносци управел на то, же
да не спаднэм до рукох чловека — вон од
шицкого тога страшніши. Лем мерковац и
дваццараз мерковац...

Постановел сом, же будзем по ноци исц
а водне спочывац. Гоч ту ноц влеще лем 2-3
годзини, але в близнейша. Штаций, будки,
стражарні обиходзиц, а саміх людох керовац
гоч аж по дзешатей драги.

Так сом і робел. Перши два дні сом не
стретнул нікого, ані не зауважел ніяки живот,
крем празних будкох попри железней драги
и мосцикох. Ту их ест барз велью. Скоро на
каждым километру лебо ричка, лебо блато, а
при каждом мосту будка. Зос страхом и тре-
петом сом доходзел гу тим будком. Хто зна
же чи не шедзи даяки чорт у ней? Пробовал
сом попод мост, але дзе... не прайдзеш попод

О женідбі.

Як ше природа вимсци за кожди грих процив ней.

Чим женідба престане буц Божка установа, вона постава орудие гриха и висока гора зос котрой як поєдини особи так и цали фамилиї па и народи падаю и котуляю ше до препасци. Закони, котри Бог преписал за женідбу и за фамелю, то не случайни ствари, то не таки закони, котри чловек може тримац и не тримац. То не таки закони, якцо на приклад закони и правила у людских дружтвох, котри ше можу меняц и преврацац по волї членох поєдиних дружтвох. Божи закони у женідбі вони вжати зос самей людской природи, вони ей живот.

Хто ідзе за тим, да премені тоти Божи закони, вони нападаю на людскую природу, вон ю поніжуб, и сцел би да ю зніщи. Але даремна Його робота.

Але най кожди зна и добре себе запамета же ше на тим швеце ані една ствар *не вимсциє так близовно и так оштро як скривдзена людска природа*. То нам шведочи история, як и каждо-дневни наш живот. Вельки культурни народи, котрих не могол ані еден други народ надвладац, забила их їх природа, кед вони процив ней гришели. Вони препадли у власней похоти и нечистоти. Так ше стало зос Єгиптянами, зос Греками, Римлянами и другими народами.

Не мушиме далеко исц ані до исторії. Попатище на народи, котри и нещика умераю пре грихи процив природи. Ви знаце, котри то народи, па их не будзем по мену споминац. Знаце и за поєдини таки фамилиї па и валали. Тоти народи и поєдини валали не вимераю од войни, ані не од колери або куги. Вони прето вимераю, бо не *пужда да природа живе и да ше развива по законох, чо самі Бог написал*. Вони воля на час жиц по похotoх *своего тіла и бух рабами протухриродній нечистоти, а наслідок того страшна шмерц*.

Питаце ме, па як да ше ми млади владаме котри сцеме длugo и длugo жиц у наших дзецах и кого да ше тримаме? Одвітуєм Вам на Ваш вопрос: *Трилайце ше науки Церкви Католіцької, — бо вона єдина бранителка и учителька чистей Христовей науки и будзеце щешліво жиц и Ви и Вашо дзеци и ніяка Вас сила не зніщи.*

*

Єдна од найгорших хибох ест думане, же муж и жена можу жиц у женідбенim животу так, як вони сами сцу. Тота хиба тим баржей небеспечна, бо вона мила людской похоти, та ю людзе лехко примаю.

Вона небеспечна и прето, бо виступа под меном *шлебоди*, и нечистоту слави як потребу людской природи. Але, най кожди зна и памета, же нешт на швеце векшого рабства, як рабство нечи-

кажды, А обиходзиц, гажиц по шию мутлянку, плівац през жимни рички, барз ше ми не сцело.

Найвекши моё враги тераз були — чекисти (большевицки опасни поліцаи) и глад. Ни, уж ше треци дзень кармим зос траву, цо ю ту волаю „пире“, та цо далей, вше по меней на дзень прейдзэм.

Надошли дні гладни и єднаки як капка капки води. Прирвда около самотна — поспана. Шини без конца предомні и замну, под піма нови праги, з боков як мури високи лбово древа, стриберни мешац тадзій на юг, а кирваве поларне швітло замну од сивера и вшадзи наоколо неприємна молга. Молга и воднє и вноци.

Давно сом у лесах забул рахунок, же кельо дній путую и дас кельо сом кілометры прешел. Вредно я то записовал з куайбасом до своіх сапискох, але даремно то нараз було: часто сом не знал, же кеди ше кончи дзень а почина ноц, а дараз сом исти дзень и двараз заспал. Кед було веций страдания, ишол сом далей, а ніч чом не записовал — не було ми до того.

Попри тим у записнику зазначено було 14 дній. Иераз сом уж гу нім могол дописовац попри железней драги точнейше и дні и кілометри. Длуги то були дній, а чежкі кілометри. Сцело ше лем есц та есц... сушел ше жалудок. Бистатосц вше.

стоти. Нечистота єден од найгоршых бичнох здравей людской природи. То нам гласно и ясно шведочи народи котри вимераю.

Небеспечна тата хиба и прето, бо ю и сама державна власц подноши и церни и не забранюю як би требала.

Єдина Церква на уста Вселенського Архієрея пред цалим шветом кричи и протестує процив преступовання темельных законох Божих. Церква оштро прегваря як гу поєдним людзом так и гу цалим державом и гу шицким народом: Каждого чловека як и шицки народи вяже VI. заповедз Божа: „Не согриш блудно“. Пред велью тисяч роками преглашал туту заповедз Господь Бог при страшных громах и бліскавках на гори Синайской. Вона єднак вредзи и нещика, як цо вредзела и пред тисяч рокамі. Скорей прейдзе и небо и жем, як и єдна йота од тей заповедз Божей.

Шеста заповідь Божа то не бешеда єдного священіка, ані не бешеда самей Церкви, але бешеда самого Бога, котра ше нігда на премені, гоч ище телью столітія прейду, якцо до терас прешли.

И баш у наших часах слугове нечистого духа стараю ше, да швіту заповедз Божу поправя и преудеша по жаданьох и по тілесних похotoх людзох тога швіта. Але их робота даремна.

Грих под красніма менамі.

Кажды грих ноши у себе велі гадни обичай. Таки єден гадни обичай и то, же грих свой гад скрива под красни шмати, котри дагдзе индзей украднє. Св. Писмо нам приповеда, же Юда Искариотски бул лакомни и краднул. Вон тот свой зли обичай скривал под мену любови гу худобним. Кед Мария Магдалина виляла миро на ноги Ісуса Христа, вон пригварял тому и гуторел: „Чи то не чкода? Чи би не було лепше предац туту миро за 30 сребреняки и дац тоти пенежки худобним?“

Кед Жидзи осудзели Ісуса Христа на шмерц, вони гуторели, же то робя зос самей побожносцы и горлівосци за славу Божу. „Бога ображел, цо Ви думаце?“, питал Кайфа своіх приятельох. А вони отвітовали: „заслугуб шмерц!“ И яке було право мено тей жидовской побожносци? Шмерц Христа Господа — до неба волюючи грих.

Так и грих нечистоти бере на себе вішліяки менама, да скрив свою ганьбу. Вон ше скрива раз под мено „женідба на пробу“, други раз под мено „женідба на време“, „женідба приятельска“ „цивільна женідба“ „женідба на веру“ итд. Шицки тогі менама не знача ніч друге, як грих нечистоти, прелюб, прилежнинство. Медзи женідбом и прилежнинством не може буц ніякей звязи. На єдной страни є женідба, Божка установа, а на другой нечистота, дияволска установа, гоч вона ноши не знам яка красне мено. Так нас учи не чловек але сам Бог.

(Далей будзе)

Трецого днія сом збачел дас на два кілометри од железней драги три хижі. Як гладни кантур попатровал я на ніх и страдально ше борел — зайди чи не. Цала утроба ми кричала: зайди, питай есц. А глас самоохрани шептал: меркай там агент.

Трираз сом ше рушел, же пойдзем, а трираз сом ше врацел. Пришло ми на розум же як ище на пункту врацени сцекаче пріповедали.

Гу Васіленкови, цо бул помрукраб (помочнік рукавательови роботи) на 5-тим пункту, пришол брат и питал допущене да ше з братом видзи. Питал вон да брата пуща гу ніому, але їм то постало сумніве и начальство допущело вилзене лем на самим пункту перше, а вец допущели и на пресилающим пункту (одкадз вязіньох розводзели), а то 12 калометри од 5-го. Дали видзене на цали ти-дзень, але и поставели добрих агентох, да на кажде слово и рух их меркую. Мерковали и на то, цо принес брат.

Інде баржей же зачудовал агент, цо за піма стрегол, кед Васіленко треци дзень виявел, же ше сце врацци на свой пункт. Такого случаю інде не було, же да вязінь цале допущене не вихасну. Васіленко ше пита, а агенти одгваряю. Аж вівестого дня го пущели. Сердечно ше розпитал од свойого брата, по-трираз ше пообочковали, а при тим себе шептали, як да єден другому пригадовали

ШВЕТ У ЄДНЕЙ ГОДЗИНІ.

У єдней годзині народзі ше на швеце 5.440 особы, үмера 4.630 ліодзох. Повінча ше 1200 пари, а 85 пари вінчані ше розиду.

Каждей годзині ёст 25 үбійства и 188—500 вішліяких дрігих злочинох.

Поездза ліодзе на цалим швеце у єдней годзині 430 вагони меса, 2.500 вагони կромплі, 3.500 вагони хлеба и мілійон и ферталів вайца.

У єдней годзині предава ше на пошту 4 и поль мілійонды писма и видрукує ше 60 мілійони рижних новинох.

ПЕНЕЖ ОД СКЛА

У Америці, — ша да дзе би индзей — маю почац правиц пеннеж од скла. Тот пенеж будзе рижней фарби, а не мож го ніяк кривотвориц — так ше голем пішни Американци хвала. — Будзе тот пенеж исто таки тирбац и практични, а мож го будзе үмівац та ше не будзе з пенежом телью преношовац обераціи хороти.

ЦАЛИ ШВЕТ СЦУ ЗАПАЛІЦ

и у шицких державох напрвиц революцію и немир московски боляшевици. Так написал у боляшевів. новинох сам кірбаби Сталін. Тота його віява, же боляшевици далей робя «за швітову революцію» барз не приємно пріята особено у тих державох, цо маю з боляшевиками приятельскі дагварки.

— Кеди ми врацице тоти пенежи цо сце ми дужки?

— Цо би ми тримаце всезнаючим?

— Чом?

— Бо ше ми питаце за таки ствари, котри зна лем сам Бог.

дацо. Рушел Васіленко гу пунктовей капури и... зачудо! З нім ше вибрал „случайнно“ и інструктор охрани з єдній конвойом.

Кед то збачел Васіленко сцаднул до рознукі. Та ту го самого пущели, а назад под байонетом мушки исц?...

Цо вон сцел, не вняявівал на себе, але його думки якда зрозумели, бо конвой ішол за нім, вінє тримал пущку у рукох, а інструктор пред нім и ровно тримал руку на револверу у одкапчаним футералу.

(Далей будзе).

Бал.

Штири дні уж преніли од того вечара, як Марча сцекла на бал. У тей истей хижі при уцагнутей лампи шедзи заплакана мац. Под облаком дали ше чуц хлопски кроачай. „Слава Богу!“ — здихнула мац и викруцела лампу. Лампове швітло ошицело худобну посцел, на хторей лежала хора дзівка. Ляжки — але не при себе в. Ій ліца червени и розпалены од горучкі. З боляціх першох чуц чеккі дихане. Вона уж при краю живота над хторим ангел шмерци розширил свойо кридла.

„Пане дохтор, попе цо скорей! О, якдлugo сом мушела на вас чекац! Моя Марча барз хора!“

ЯК ТРЕБА ДОПАТРАЦ КУРИ У МАРЦУ.

У марцу кури ше починаю добре иесц. И найгорши кури зиешу перши вайца у марцу. Вайца котри сцеме вецка насадзиц под други квоки треба чувац на жимним и сухим месце.

Нашо кури а и даєдни окремни раси кури починаю сами квочиц у тим мешацу. А скорей як квоку насадзиме на вайца, треба да опатриме чи німа даяку рану, лібо кури вши або кліщи. Кед квока ма даяку рану не треба ю насадзиц.

Млади курчата треба голем вден тидзень тримац у завартии и сухим месце. А и познейше треба чувац курчатка од жими, а ище баржей од зліви. Перши дні давайце курчатам есц твардо зварене и на дробно порезане вайцо, а пиц им давайце слатке млечко. Познейше им треба резац у млечку уварену гречкову лібо шеняну кашу помишану зос рискашу. Гу тому дадавац на дробно пошекану бетеліну або гоч трави.

Кед курчатом прейдзе два тижні добре сипац крупи медаї плеву да себе сами гребу.

И стари кури у тим мешацу треба добре кармиц.

ЯК ВИБЕРАЦ ДРЕВКА НА САДЗЕНЕ.

На пияцох видаеме тераз часто полни кочи младнікох на росадзоване. Розуми ше само по себе же кажди газда треба да себе купи найлепши древка а и найлепши овоци. Ту сцеме принесц даскелью поради як да себе выбереме добри младнік на росадзоване.

При вибраню треба мерковац же би древко, не мало даяку хороту як хробачки, червену мушку, рака або другу даєдну.

Кажды младнік ма свойо три часцы: корень, пняк и коруну. Кореньчики треба да буду цали и да маю грубши и ценши коренка. Кореньки барз важни, бо през іх древко бере воду и другу свою поживу и од іх завиши чи ще древко примечи иш. Цо их вецей ёст то лепше. Корені треба да будзе здраве моц-

Дохтор положел свою ташку на стол и длugo препатрал хору. „Чом сце ме дораз не заволали?“

„Пане; я думала...“

„Гей, вы думали, же сама оздрави и во лаце ме, кед уш позир!“

„Цо? Позир? — О, Мати Божа! — зйойчала и заламала руки іншешліва мац.

„Цихо будзце, бо то чкодзи хорей! Не добре зос ію. Аль ище годна буц помоц. Дораз зос ію до шпиталю. Там будзе мац потребни мир и обслугу, так може оздрави. Гм... запалене плюзох. А дзеже настрадала?“

„В недзелю була на балу та ше пре хладзела.“

„О, тата нерозумна младеж! Ёй нізач не брига, лім да ше наскака — натанцуе у тим шмердзяцм воздуху, гоч и здравле страци. А вец не знаю, же узнобни човек не шме стац на жимним. А дзе же ви теди були? Чом сце на ію не мерковали? То вас би тераз карац! Ви, стари, шицкому виновати!“

„Не сцела ме слухац,“ — гварела плачуци мац.

* * *

Хладна, циха, мешачна іоц. Небо ше бліщи од ясніх гвіздочкох. Доокола вшадзи мир, же ше ані қонарчки на древе не поруша. Цала природа заспала глубоким сном.

Тоту іоцну цихоту прерива лім черкот коча, цо ше цага по змарзнутай калдерми.

не и швіже и не шме буц прекратке (поодципане). Кед в кратке знак же лібо младнік бул недзбало викопани зос жемі або мал да яку хороту та коренче нароком поодрезоване да ше то скріб. Пняк древка треба да будзе прости, досц груби и досц вельки. Скора треба да будзе на ім ясна, гладка и полна, не поморщена. Треба мерковац же да пень німа ніяки рани: да в іб потлучени, нагрижені од заяцох лібо слично. Док древко ище у розсадніку пробуйме го чи в добре так, же му лапама верх и згинаме цале древко док корунка жем не доруши. Кед древко добре одхваше воно ше не шме зламац..

При древкох, чийо плоди маю костки — як вишня, шлівка, черешня и др. треба мерковац на клий.

Корунка треба да ма 5 до 6 єднорочні прути (пупки), котри ше розширюю на шицки страни. И пруцікі не треба да буду поодрезовані — то себе кажди зроби. И ту треба мерковац чи су не хори чи нет на іх червенней вши лібо інше. Треба вибрац лім таки древка на розсадоване чийо қонарки на коруни не старши як вден лібо два роки. Старших як два роки не треба куповац бо ше звичайно барз чекко примаю.

У розсаднікох подмладзую часто старши древка па тот способ же их прирезую при самим сподку и за рок на іх вирошнє єднорочні младнік пруцік так же цале древко на перши погляд випатра як єднорочне. Кед купувеме древко треба патриц да на ім будзе цо меней шліди од ножа.

Кед будземе на шицко того мерковац можеме буц 70 проценти певни же зме купели добре древко.

Бачиніці.

Нови церковни одбор. Дня 6. III. т. р. одбули ше у нас вибранки нового церковного одбору. Вельке число старших и младших людох, окончело вибранки у красним шоре. Записник вибранкох, як и мене кандидатах цо були вигласані за одбор, були од послані

На кочу у перинох лежи хора. Час до часу чуц чекке стукане хорей.

Штефан, сушедов слуга, обраца ше гу хорей и пита: „Цо ци, Марчо, барз це болі? Ище кушик ше сцерп, дара будземе у варошу,“ — и поуцинал коні. „Ей, да цо скорей до того варошу! Бідна Марча готова ми умрец на драже.

А коч черчи и німилосердно подруцуе хору. О мали час влапел ю неописані страхи. Ёй ше видзело, же чарни страшилда бежа за ію, уж ю лапаю, сцу ю задавиц... Лібо привізув ше ёй, же на чарно облечеіни людзе приходза гу цей и сцу ю вжац до гробу...

„Штефан, спаш ме од тих людох, бо ме сцу влапиц“, — кричи у горучки Марча.

Штефан стримув коні и пита ше: „Цо ци, Марчо?“

„Ta, пале, вони йду гу мнё. Брань ме, не дай ме!“

„Хто идзе гу це? Ша доокола нет ані живей души! Лім ти будз мирна, то ци ше лім привізув. Не патри тамаль!“

Штефан заш чмыгнул з батогом и коч рушел далей.

„Боже, лім да ю можем живу завесц до варошу!“

А тимчасом почышало дніц. Оштри витор цагал од виходу и німилосердно щипал за уха. Аль хора не чув жиму. Ёй горуцо. У першых ягод кед би жириячки наруцал. Страш-

Преч. Духовному столу на потвердзене и одобрене. Нови одбор потвердзены од Преч. Духовного столу дня 2. III. т. р. и то слизу ющи: Ковач Дюра, Цупер Дюра, Кечкен Исак, Планчак Йовген, Майхер Янко, Бучко Штефан, Рац Янко, Папуга Дюра Дюров, Канюх Яким, Кечкен Лукач, Ковач Янко, и Колесар Яким. Нови одбор положел прынагу дня 6. III. т. р. у церкви по Велькай Служби Божай, а истога дня отримал зос своім председателем панотцом Г. Дудашом, першое засіданне на котрим були вибрани нови туторе и то: 1) Ковач Дюра и 2) Цупер Дюра. Туторе були вибрани єдногласно од целога одбору. Потым нови одбор прыял шицок церковны інвентар и церковную касу у точносці.

Нови церковни одбор вибрани зос вельку векшину гласах, па в према тому вибрани з вельким повернью народу и подполно законски, а з потвердзенем Преч. Духовного стола постал правомочии у шицкой сваій роботи.

Новому одбору сердечно вінчуюме и жичиме велью успіху у його роботі!

Бачиніці

Петровіці.

Умарли тих дньох:

3 III. 1938. умар Михайло Турински у 83 року сваіго живота. Покойни тварді стари Руснак, богобойни чловек, котри не велью старал у сваіх младих роках за наследование Руснацох у Петровіцах. Нігда уживоце не бул хори, а тераз хоровал лім 5 дні и умар. Покойни бул власни брат мацері преосв. Владики.

Дня 27 III 1936 умар Василь Дороказі у 51. року сваіго живота. Исти бул преславени і новини велью о ім писали, же ліч хороти зос якушик медецину котру праве зос вшелякіх травох. Приходзели гу ніому далских странох людзе у ніго гледали ліки и гваря людзе же наисце веліх вілчел, бе му велью дзековали у писмох и картох... Келіко не давно поліція влапела и бранела міліціц, вон твердзел же його лік наисце пра лік, и же можу кемійски точно препатри аль ім ніяк не повед свою тайну.

Зос туту свою тайну, як правел свой лік пошол и до гроба, бо нікому не не зверен

ни образи заш ше врацели. Ёй не видзі, жю уж до гробу нешу.

„Ах, Боже, цо вони сцу одомне — та ище жиэм! Ой, яки то гроб жимни! Не, ше не дам, треба сцекац... Скоро, скоро, до не приду на теметов.“

Дзвягла ше поціхучки з под перини спущела єдну ногу за широглі, а вец другу. У главі ше ей закруцело и спадла на жем. Штефан не обачел, же под перину нет нікога

* * *

Тужно и жалосно плакал витрик на Марчовим здревнетим целом. Дробни, бил шибкічок залетал, и бочкал ёй хладне ліце. Усиловно правел непослушней Марчи в змарзнутай калдерми жимни гробік. А мешак з гвіздочкамі од жалосці ше скрили і густі, шви хмары и віше себе джмуркали - шепталі: то кара за непослух!...

Інокенті

Богата Швайцарска. У Швайцарске ёст тераз найвецей злата, бо на каждого жителя одпада 1.000 швайц. франкох чистої злата, а на приклад у Америки лім 500 франц па єдного Американца. Швайцарска держава банка ма у резерви 200 мільйони франц злата. До такого богатства пришла Швайцарска зос шпоровносцу и мудру управу, и вглаве там ше не видава так велью на наоружане, як у других державох.

ік правел ліки, и питал више 500.000 динари, за свою тайну, но параз го здравого заражело и вон умар.

9. III 1938. умар наш дзвонар Папуга Михайло. Покойни бул богообойни и чесни ізвонар у своєй роботи точни, благей натури, і служел през 34 роки свою церкву през кадней хиби. Умар после длукшай хороти у 73 року живота.

Поховал го наш паноцец и парох Бернин Георгий зос Шиду.

Шицким усопшим подай Господи вичную памят!

Петровчань.

Шид.

Госци зос Петровцох. Дня 6. марта т. р. пущане наш валал преславел зос вельку представу, котру одбавело Руске Пр. Дружтво зос Петровцох. Интересоване було вельке. Бавели нашо госци пополадню и вечар: „Ой не ходи Грицу“.

Дилетанти одбавели свойо ролі на вельке задовольство целей публики. Особено ше указали у главних рольох: Владо Гарди (Грицо), Колода Йовген (Хома), Ирина Гирьовати (Маруся), а найліпше одбавела свою ролю „пияна баба“ Лела Рац.

Председатель Просвітного Дружтва зос Петровцох Янко Колбас привітал присутніх и винесол потреби наших валалох да ше здружуєме и ведно робиме на народно-просвітним полю — Забава була нащивена як нігда іще до тераз та бул вельки и приход.

В. П.

Руски Керестур

Нова калдерма до Вепровачу далей ше роби. Тераз ше на нізких местах наважує жем. Камень на штатці у Вепровачу уж чека. Дай Боже до єщєї вожиц ше по новей калдерми.

Умарли: 11. фебр. Яким Бодянец 30 роки, од ефтики; 14. фебр. Иля Новта р. Сивч 88 роки; 5. марта Ана Кашовски р. Киш 70 роки; 6. марта Маря Семан р. Орос 80 роки; 6. марта Йовген Еделински 39 роки, умар од ефтики; 6. марта Микола Гайдук 80 роки; 10. марта Наташа Чакан, 15 роки слабосц шерца; 11. марта Иля Надь р. Рамач 78 роки; 11. марта Юла Винай 71 рок.

На перши пятаок у януару (пред Крачуно) назберано на худобних у церкви 100. Дин.

ЖИВОТ ЗОС ЦЕРКВУ.

У єдним церковним року, котри ше у нас почина з 1. септембром, св. Церква у своїх богослуженьох, стара ше да нам стави пред нашо очи цали живот Ісуса Христа, да на тот способ у наших душох розпалі любов гу Христу Царю, а по Ньому и гу Найсвятішій Тройці. Ту нам вона описує, що Ісус Христос як Бого-чоловек зробел за нашо спасене у животу, по своїх мукох и шмерци. Надалей як установел свою Церкву, котрой придал шицку свою науку, заслуги и власц. Да по лепше упознаме живот Ісуса Христа у церковним року, починаме приношиц толковане Велького тижня. Далей будзе слідовац и толковане цалого церковного року.

Страстни тидзень.

„Од витвій, яко од божественна праздника, в божествений прешедше празник, к чесному Христових страстей, вирні, стечемся тайнству спасительному, и сего видим за нас страсть приемлюще вольную...“

„Понеже зме прешили од божественного празника пальмох и багніткох (Квитна недзеля), на други божествени празник, позберайме ше вирни гу спасительному тайнству честних Христових страсцох, и патьме на Того, котри прима за нас добровольне церпене...“

Зос тима словами уводзи нас св. Церква

на Вечурній Квитній недзелі до найзнаменішого тижня у цалим церковним року, до Страстного тижня.

Под Страстним або Вельким тижнем, розумиме тидзень од Квитній недзелі до Велькей ноци. Воля ше „Страстни“, бо є пошвецени спомину страсцох, то єст мукох Ісуса Христа. Воламе го и „Вельки“, бо нам пригадує вельки события зос Христового живота и то: страсци и шмерц на крижу, по котрих нас Ісус Христос помирел з Господом Богом, заслужел одпущене григох, царство небесне и потребни ласки за живот вични. Кажды дзень того тижня, одповеда єдному зос остатніх дньох жемского живота Ісуса Христа, прето ше и поєдини його дні волаю „вельки“.

Богослуженя страсного тижня
величезни и прекрасни. Вони украшени з красніма писнями, обрядами и Чтениями. Воздза нас шлідом Ісуса Христа, котри добровольно іде на страсци и шмерц. Длугши су и торжественейши од других богослуженьох Велького посту. У тим тижню вишива ше векша часц Триоду постного. Виразне место на тих богослуженьох маю св. Евангелій.

Перши три дні страсного тижня
приготовлюю нас на Христово страсци.
У Тропарох, Канону и Стихирох тих дньох ошпивую ше Ісусово страсци и поволую нас на покуту.

Славни церковни списателе: Андрей Критски (6. вик), Йоан Дамаскин и Косма Маюмски (8. вик). Да у наших шерцох розбудзи покуту, з котру треба приступац гу Христовим страсцом, Церква нам тих дньох пригадац: висхнуту смокву, котру Ісус Христос виклял, бо не мала плоди, Христову причту о 10 дівицох и Марию Магдалену, котра ше покаяла и Ісуса Христа миром помазала. Подобни циль ма и Трапар Утрині „Се жених...“ и Ексапостоларий „Чертог твой...“

Трапар глаши: „Се жених грядет в полунощи, и блажен раб, ёгоже обрящет бдяща, недостойн же паки, ёгоже обрящет лінаща. Блюди убо душа моя, сном не отяготися, да не смерти предана будеши, и царствия він затворишися, но воспряни зовуци: Свят, Свят, Свят єси Боже, Богородици ради помилуй нас.

Тот тропар зложени на подлоги Христовых причтох о 10 дівицох и о слухох, котри чекаю свойого пана, котри одпутовал. Опомина нас да меркуєме на себе, бо не знаме дня ані часу, кеди Ісус Христос придзе.

Ексапостоларий глаши: „Чертог Твой виджу Спасе мой украшений, и одежду не имам, да вниду в онъ: просвіти одягнис души моєя, Світодавче, и спаси мя“;

Подлога тей писні Христова причта о поволаних на вечеру. (Далей будзе.)

Московске чудо.

Цали швет ше не може начудовац тим процесом у Москви. Судза там перших большевицких преднякох, министрох, шефах верховных урядох, шефа самей кирявей поліції „Чеки“, Зинов'єва, Камен'єва, маршал Тухачевськи, Бухарин, Риков, Ягода — сами слупи. И судза их не за крадзу державних пенежох, лебо за нешорове водзене державных роботох. О тим нет на процесу ані спомину. Але шицким предруцує Сталін, же су издайніци, же робели проці нього и проці терашніого ушореня большевів держави. И то баш кождому чудно, як то може буц, же найвисши урядники и министри шицки шором издайніци, шпілони, неприятеле большевицкей держави. Чи може то буц? Чи би могла стац будовля, у котрой шицки слупи крем єдного (Сталіна) зогніти. Мушела би ше такой зваліц.

А большевицке пекло ипак постої, гоч

шицки його творци и предияци робя проці ньому. Цо то значи? Значи то, же неправда, що Сталін предруцує своїм пайтаном. Не зато их вон забива, же вони издайніци, але сце их уклоніц, да може сам неограничену владац и да застраши шицку свою державу, жеbi не відто не усудзел проці його волі буніц. Бо лем зос страхом трима ше Сталін на власци лем страх за живот, страх пред шмерцу, котри Сталін зос тим забиваньом своїх колегох уліва кождому своїму граждану до креви и косцох, годзен ище якиш час затримац Сталіна на влади.

Але што зос чим воює од того и гине.

Цо пише бачи Дюра?

Чом небо було червене.

Слава Ісусу Христу и на вики слава.
Пане Редакторе!

Обецал сом вам пане же будзем писац о почвернєтим небу, та реку — ту сом, як ше гвари да того обещане и сполнім. Не мудри члобек, що не бул на школах, та кед му повеце же то политична поява, пове вам же то нема ніяку вязу зос политику. А таки цо були на школах и маю знаня полну главу такою буде конштантірац же ту єст политической звязаніи, а и мертвінни, вера досц, а не мало.

Кед сце були добри школяр та цигурно знаце же на сиверу од нас то — сивер, а на востоку од нас та то восток, но а тераз кед би сом ше вам запитал же цо од нас на заходе слуника лебо на юг Ви би міс одповедли же ше того на югу од нас вола — юг, а тога на западу та — запад.

Але не добре би сце поведли. Хто политичну школу учел та пове же тога цо на заходу од нас та то ше вола — зогніти, або зтухнути запад.

— Но та тераз, — повеце, — яку звяз ма то зос тим червенідлом?

. Паце ния, яку. Тоти цо биваю на тим зогнітим западу та видзели же кед так буду робиц як робя, же препадио и як ше гвари постаню — гной. Но, та вец тот учениши гварел: Ми ше поволаме на сивер та нам гевти поможу — да цалком не зогніеме. И вец замодліли за помоц тих сиверянох, а тоти сиверяні пришли та им так гварели:

— Та ви гніце за то же вам чкодзи белава фарба, кед знищице белаву фарбу, та вам будзе шицко ушоре. А як було найвецей белавей фарби на небе та принесли вельки гордови червеній фарби и щетки та почали префарбіюца небо. Кед уж на тельо префарбіли же швет видзел же не одтамаль червень, та ше почали буніц: Вец так пришло же ше почали буніц у Шпаньольскай та така вам видзице робота.

Я знам же ви повеце: Же у Шпаньольскай уж ше не тераз буя, лебо же и у Китайской война на востоку ані не фарбели небо.

— Е, то вам така робота. Зос Шпаньольску така ситуація же вон, тот Франко пан, та вон сушед тим цо сцели префарбіц небо та чул ище кед ше радзели, та им гварел краине:

— Людзе, оканьце ше фарбеня на червено, бо у нас ест велью буякох та нам ше збешня. Але тоти не слухали його але далей робели а тот исти Франко пан, та вец почал войовац, но у Китайской и Японской исто так видзел Японец же як да Кинези рихтаю фарбиц зос червеним и небо зос востоку, та ше злекли бо и вони тиж воля белаву як червенну фарбу.

Но та кед тоти цо ше ище пріпратрали видзели червене, думали же ше небо вланело

та дай цварвані, ватрогасцох зос цалого швата крем наших и беж. Я думам же сце читали же ше дахтори и повиврацали до бла-та. Но але зато щешліво сцигли — та кед видзели же то не огень, вони ше так погнівали же напумповали до цварваньох води и позмивали тулу фарбу.

Но а нашо не пошли гашиц бо чекали док ше гредки вланя. Но а греда ше не влапела та зашлем шицко добре було.

Другираз кед Бог да та вам ище дацо вецей упишем о тим червеніду. А тераз здрави оставайце.

Писане у Керестуре року езердзецецто триец осмого у першим тижню велького посту, а писал го бачи Дюра в Керестуре.

Мудросц живота

Старай ше не то тим, цо по шмерци охабиш, але кому.

Поднош сцерпезліво хиби твоіх родитељох бо сце, да твой дзеци подноша твой хиби.

Ми живеме не за терашньосц, але за будучносц. А жиц будземе у будучносці лем теди, кед нашо потомки буду жиц.

У веліх стварох випатраю нам нашо предки шмишни. Але у очах познейших поколеніох ими будземе ище шмишини. Бо тераши велькі дѣла з временем постаню цалком мали; а ми — ище менши.

Велікі ствари мож опатриц лем з далёка. Збліска их не видно.

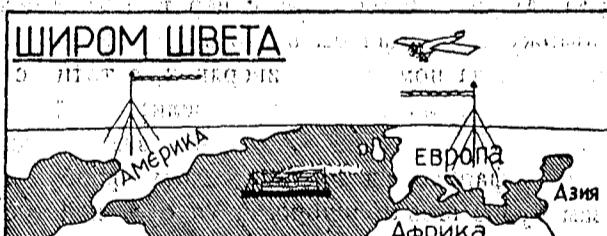
Природа отворена кніжка, але лем за отворени очи.

Мудрец із ким не мудрує. То робя празни, глави, а то відома.

Мудрца муча сумніви, а глупака правда. Кед би наисце постала правда шицко, цо ми тримаме за правду швет би ше преврацяло у своїх темельох.

Обичній чловек дума, же на швеце красне шицко тово, о чим вони нігда не дума.

Ест людзе, котри траца вецей сили на скриване свого незнання, як на змагане за знаньем. Глупи чловек патри правди до ліца и не видзі ю, а мудры позна прауду по сей ціні.

Чехославацка ше по препасци Аустриі находзи у бара незгодним положаю, од трох странох облаплю немецке моріо, а вона сама ма баш на граніцох Немецкай до 4 мільйони Немцох котри віше буду цагац та Немецкай и Гитлер гварел, же на них не забудзе. Сигурносц Чехославацкай гарантавала лем сама Французка и большевиці.

Цо піта Немецка од Англії. У Лондону бул недавно Немецки Міністер вонкашніх діл Ріббентроп ірр'є политични догваряня з англійську віладу. Новини пішо је Немецка піта ѿ Англії.

1. Да забрані англійска влада англійским новином нападац Немецку.

2. Да не муци приятельство медзи Немецку и Италию (основна Рим-Берлін).

3. Да призна Немецкай право на колонії.

4. Да брізна Немецкай право заступа-вац ше за Неміцх у других державох. То ше одноши на Неміцх у Аустриі и Чехославацкай.

5. Да Англія призна Немецкай право бориц ше зос більшевізмом.

Найважнійше тера з Немецку колонії.

Жидом найгорше од кеди гітлеровци завладали у Австрії. Почали сечак зос Австрії на шицки страни, найвецей до Мадярской и Ческай. На граніці их лапаю, але велім ишак пошло за руком вімкнуц ше. Будзе их бізовиц и у нашей державі.

Такой нови процес проци найвиших большевицкох генералох проци маршалох Близхера, Ворошилова и Будьонного приправя нігда креви не сіти Сталін.

«**Остмарк**» ше будзе волац од тераз Австрія. Гітлер гварел у Бечу, же Остмарк ма буц твардим и незнішим муром, котри будзе чувац Немецку од буріох, цо приходза з Востоку. Думал на большевицкох.

Злато сечак зос Европи до Америки. У звязи зос препасцу самостойней Австрії настал немир медзи капиталистама у Европи и вони гледаю цигурне место за своє капітали. Видзі им ше, же Америка за тераз наймирніша жем и там селя своє злато. Зос Австрії строго забрането пенеж вивожиц.

Жидви до Болівії. Южноамеріцка держава Болівія виявела, же прима на свой територій вікше число Жидох зос Румунскай и поможе им, да оснью свою валали, 25 роки им зійжи порцю и да матеріял за будовлю хижох. Але чи Жидви зосцу обрабяц жем, кед за ніх постої лем „гешефт“?

Наша Держава

Пожичка од 4 мільярди.

Нови фінансіялни закон дава влади право, да розпише Пукашню пожичку од 4 мільярди динари, Пенеж од тей пожички пойдзе на потреби наоружаня — єдна мільярда; на будовлю нових жаєльзіцох мільярда и пол, а остаток на нови калдерми, канали, державни здания. Пожичка ше будзе уписано за 6 роки; а влада рахує у першим шоре на вікши банки. Міністер фінансійох виявель, же власци не буду нікого силовац, да дава свой пенеж до тей державней пожички. Камат будзе 6% од сто.

Ціль пожички, да ше да робота велім безроботним и да наша тарговина ожив.

ВАЖНИЙ ОДРЕБІ нового фінансіяльного закону:

Православней церкви будзе держава кожди три мешаці виплацовац 60 мільйони на рахунок патріяршійского намету.

И католіцкай церкви признава фінанс. закон, право, да може за своє потреби кед их не може ишак намериц, одредзиц 10 процента намету и то без одобрения державних власцох.

Нови радійо-стациі мали бы ше отвориц у Сараеву, Скоплю, Марибору и Спліту.

У Осеку ма ше основац нови Апелацийни Суд и то аж на други рок. Од кеди у Осеку нет бувших обласних урядох ані фінансійскай дирекції варош барз заостал.

Пенеж од 10 пари ма ше правишицкого уфредносци двох мільйонах. У штредку будзе мац tot пенеж дзирку.

Політични закони, значи закон о віберанкбх народніх пібліянікох, закон о странкох, о штампіма владам право відац и без парламента. Пишу, же тога року влада наисце той закон и віда, бо та идущи рок приходза нови віборы.

ВІСТАВА СТАТКУ у Н. Саду ма буц од 9. до 12. апраля. Того року крем рогатого статку будзе віставени дробизг заяци и другі домашні животині.

ФАБРИКУ ВАТИ думаю отвориц у Дрвару у Боснії. У тай фабрики правели би віту бд древаги тата вата на 80 процента

одвитує вати од памуку, а трираз би буду тунша, капиталу Потребю 3 мільйони.

БУДЖЕТ ПРИЯТИ 15. марта будо Нар. Скупштини гласане остатне о новим бюджету. За бюджет гласали 196, а проци 9 посланики. Тот бюджет почина вредзиц 1. априла того року.

825 МИЛІЙОНІ динари послали за остатні штири роки до Югославії нашо робочі з Америки, Французкай и з други державох.

НАШ ВИВОЗ ДО ИТАЛІЇ буд 1937 року трираз векши як 1936. року. Тото по векшане пришло по споразуму медзи Югославію и Италию.

Вшеліячина

ОГЕНЬ У ФАБРИКИ ОРУЖІЯ у Парижу бул прещли тідзень. Огњогасцы огень по гашели, але 60 роботікох ишак згорело.

ВИНЧАНЕ АЛБАНСКОГО КРАЛЯ Зогу буда 27 априла у Тирані, главним албанским варошу зос мадярску графицу Алоні. Яке та будзе винчане, кед Зогу муслима, а графиця римокатолікіня? Але главно, же вона будзе краліца па гоч и албанска! — **ДО МУЗЕЮ** у Сараеву положа першу локомотиву, цо вожгла на босанскай узкай пруги Брод-Сараево. Ішла вона 15-20 км. на годину, а и до Брова до Сараева два до три дні (нешка 13 годзин). — **ЗАБРАНЕЛ РОЗВИНЧАНЕ** генерал Франко у Еспанії, котра є под його управу. Розвинчане була уведла большевицка влада. — **ПОД ФРАНЦУЗКИМ ПАРЛАМЕНТОМ** шицки пивниці буду преправени так, да ше у слу чаю бомбардованя можу до тіх скринь посланици парламента. Добре ие вони стараю за свою скору. — **У СТАРИМ СИВЦУ** пренайдзене проневерене у валалской хижі на суму 50.000 д. — **ТАК ШЕ ВІМСЦУЕ ГРИХ.** У Вировіцох (Сербія) Здравко Урошевич заклал одату жену Даницу Максимович, з котру жил блудно, бійчовека и малке дзивче. Причина: Даница не сцела з нім далей гришиц (од страху пред чловеком, а не пред грихом) и ище тужела Урошевича, же ю напастуб. Урошевич по злочину скочел до студні, але го виняли и придали суду. Обична история гриху.

Весели куцік.

Медав супругами. Вон: я мушел буц барз шалені, кед сом тебе вжал. — Вона: И я так думам. Але глупаці віше маю найвецей щесца.

Любов. Як то? Лем мешац як сце побрали и уш не бешедуєце? — Гей, подумай лем-ми ше поспричали на тим хто кого баржай люби.

НУЧ НОВЕ. Читал ши, же видумали таку машину, котра такой позна, кед дахто цигані — То ніч не нове. З таку машину я уж дзешиц роки оженети.

СПОРТ

Руски Керестур.

С. К. РУСИН — С. К. ЛАЛИТЬ 6:0 (3:0)

В Індуль 13 III 1938 р., одбавел наш спорт клуб „Русин“ реванш змагане, проци спорт клуба з Лалитію. Змагане ше одбуло у Керестуре, з результатам 6:0 за С. К. „РУСИН“. У першім полуверемену нам помогаў вітоф так же „Русин“ гмоцно прициснул Лалитію и далім 3 голі. Друге полувереме им вітор помогал, але ми заши дали 3 голі и так зме, надвладали Лалитія з результатам 6:0. Голі дали: Йовген Колбас (3), Янко Мудри (2) Шовш Владо (1). Мідлім публіку дацо векшим числу приходзі на змагане, бо то едини приход за фірмі.

А. Берон